

se razvija. Tako tudi velja raznim živalim različna sodba glede na prirodo, v kateri žive, pa tudi na njih vrsto in pleme.

ljudje, ki jedo zemljo.

V Indiji je razširjen čuden običaj, da jedo nekatera plemena zemljo. Indijcem na severu je najprijubnejša rumena ilovica. V Pandžap pripeljejo vsako leto do 2000 tovorov take zemlje naprodaj. Najbolj gre zemljejedcem v slast zemlja, pomešana z mravljinjaki. Angleška vlada v Indiji si mnogo prizadeva, da bi prebivalce odvadila te razvade, ker provzroča uživanje zemlje razne bolezni.

Sveži kruh.

Nekateri zdravniki trdijo, da ni zdravo jesti svežega kruha. Dočim se star kruh pri žvečenju dobro zdrobi, se sveži kruh zmečka v trde svalke, ki s slinami prevlečeni res prav lahko zdrknejo po požiralniku, v želodcu pa obleže kot milo. Želodčni sokovi ne morejo prodreti skozi trde, zunaj gladke kepe, tako da kruh, ki ga je že itak težko razkrojiti, dolgo časa obleži v želodcu ter slabo vpliva na živce. Na ta način se zadržuje tudi krvni obtok, v želodcu se čuti tiščanje, človek nima teka, zato pa glavobol in krče. Zgodilo se je celo, da so lačni ljudje, ki so se najedli sveže pečenega kruha, zaraditega umrli. Črni kruh je še bolj škodljiv kot beli. Iz peči vzeti kruh bi moral vsaj 24 ur ležati na kakem hladnem prostoru.

Kaj vzmore pridnost.

Jožef Wright, profesor jezikoslovja na vseučilišču v Oksfordu na Angleškem, je bil s sedmim letom rokodelski vajenec. Šele v 18. letu se je naučil pisati in brati. S svojo brezprimerno marljivostjo in z željo po napredku in izobrazbi je prišel na Nemško, kjer je v Heidelbergu obiskoval tamošnje vseučilišče, kjer je bil najboljši dijak in je kot tak postal doktor modroslovja. Danes je Wright eden najuglednejših učenjakov na Angleškem.

Živali, ki ne pijejo.

Lama v Patagoniji v Južni Ameriki in nekatere vrste gazel ne pijejo nikdar vode. Tako tudi nekatere kače. Tudi krave in koze v Lozeru na Francoskem, ki dajejo imeniten sir, skoro nikoli ne pijejo vode.

Dobiček perutninarstva.

To stroko živalstva goje posebno na Ogrskem. Leta 1897. so izvozili od tamkaj: žive perutnine za 8,934.000 K, zaklane perutnine za 13,412.000 K, jajec za 2,550.000 K, perja za 11,422.000 K. Skupno za 36 milijonov 224 tisoč K. To število se je v zadnjih letih pomnožilo, tako da je leta 1902. doseglo ogromno vsoto 69,569.168 K. Samo jajec so leta 1900. iz Ogrske pripeljali v Avstrijo za 17 milijonov kron.

Drage živali.

Indiški slon velja 25.000 K, afriški slon 35.000 K, ravno toliko velja tudi žirafa. Vodni konj stane 15.000 K, afriški lev od 5000 do 7000 K, levinja od 4000 do 6000 K, bengalski tiger pa 4000 K. Iz tega je razvidno, kako dragi so zverinjaki.

Kako dolgo živi človek.

Neki angleški zdravnik, ki se je dlje časa bavil z vprašanjem, kako dolgo človek živi, je prišel do zanimivih podatkov. Od prebivalstva na zemlji, ki ga štejemo nad 1515 milijonov duš, umre na dan 91.550 ljudi, na uro 3815, na minuto 63, ali po en človek vsako sekundo. Izmed 100.000 ljudi doživi po en 100 let, od 500 po en 90 let, od 100 po en 60 let.

Čebelarstvo.

Leta 1895. je imela Francoska 1,615.061 panjev in je dobila iz njih 7,995.314 kg medu v vrednosti 11,006.038 K, ako računamo kg samo 1 K 38 h. Voska pa je dobila 2,208.357 kg v vrednosti 4,208.213 K. L. 1900 je imela Srbija 172.400 panjev proti 167.765 v letu 1895.

Rešitev uganke v šesti številki.

Osa.

Prav so jo rešili: Tonček Kappus pl. Pichelstain, gojenec v c. kr. Terezijanišču na Dunaju; Sandka in Vidka Samsa v Il. Bistrici; Melita Šumer v Škofji Loki; Slavko in Cilka Trobej, Riza Fister, Ivan Mayerhold, učenci in učenke VI. razr. v Šoštanju; Zdenka, Metod in Boris Pirc v Kranju; I. Korošec, učenec II. razr. v Kranju; Ivan Samec, učenec III. razr. v Ljubljani; Milko Sinkovič, učenec v Ljubljani; Vera Flis, učenka IV. razr. na Vrhniki; Josip Stelcar, sluga kn. škof. pisarne v Mariboru; Gabrijela in Ana Tomšič, učenki III. in I. razr. v Trnovem; Minka in Slavka Zacherl, učenki v Ljutomeru.